

عنوان مقاله:

شهر بیوفیلیک، رویکردی نو در دستیابی به شهر سالم و پیوند با طبیعت

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی توسعه کشاورزی، منابع طبیعی، محیط زیست و گردشگری ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حسن ایزدی - استادیار بخش شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز

فاطمه فرخ شاد - دانشجوی کارشناسی شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شیراز

غزل حسن شاهی - دانشجوی کارشناسی شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

امروزه کلانشهرها با مشکلات زیست محیطی متعددی همچون آلودگی صدا، هوا، آب، خاک و... و همچنین کاهش منابعیستی و تنوع آن، مدیریت پسماند مواجه بوده و همین مسئله باعث افت کیفیت محیط های شهری گردیده است. ایده‌هایجاد شهرهای بیوفیلیک یا شهرهای سازگار با طبیعت راه حلی در جهت کاهش تعارض انسان با محیط زیست بوده و دغدغه اصلی آن به حداقل رساندن آسیب های توسعه بر محیط زیست است و بر پیوند و همزیستی مردم با طبیعت در قالب فرآیند طراحی محیط مصنوع تاکید دارد. با این وجود، هنوز چارچوب مشخصی به منظور بهره برداری از این نگاه در طراحی و برنامه ریزی شهری به خصوص در کشور ما وجود ندارد. هدف این مقاله ارائه مفاهیم و شاخص های شهر بیوفیلیک با به کارگیری روش اسنادی و مرور ادبیات این موضوع به منظور کاربست آن در برنامه ریزی و طراحی شهری است. یافته ها نشان می دهد که این رویکرد با توجه به فواید آن در بسیاری از کشورهای توسعه یافته در تهیه برنامه های توسعه شهری لحاظ گردیده و ضروری است تا رویکرد فعلی برنامه ریزی و مدیریت شهرها کشور ما به سمت برنامه ریزی و طراحی بیوفیلیک همراه با تطابق آن با ویژگی های سرزمینی کشور سوق پیدا کند.

کلمات کلیدی:

بیوفیلیک، شهر بیوفیلیک، محیط گرایی، اکولوژی، شهر سالم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/972969>

